

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)

Навчально-науковий інститут фінансів,
економіки, управління та права

Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)

Інститут демографії та проблем якості життя
Національної академії наук України (Україна)

Херсонський навчально-науковий інститут (Україна)

Національного університету кораблебудування
імені адмірала Макарова (Україна)

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Україна) Навчально-
науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія» Харківського

Національного університету імені В.Н. Каразіна (Україна)

Центр міграційних досліджень Варшавського університету (Польща)

Вільнюський технічний університет імені Гедимінаса (Литва)

Університет в Нове Місто (Словенія)

Інститут інновацій «Ідея» (Латвія)

Тракійський університет (Болгарія)

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА НАУКА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю
07 листопада 2024 року

Полтава 2024

При виборі до цільових сегментів висуваються наступні вимоги: вимірність (оцінка за потенціалом і характеристиками); значущість (здатність забезпечувати достатній дохід і прибуток); доступність (здатність обслуговування сегмента та отримання інформації); диференціація (відмінність сегмента від інших та схожість реакції на продукт); можливість активних дій (наявність ресурсів для ефективної роботи на вибраному сегменті).

Отже, основним методом визначення цільової аудиторії є сегментація.

Література

1. Гаркавенко С.С. Маркетинг: підручник. Київ: Лібра, 2007. 720 с.
2. Шевченко А.В., Борисенко О.С., Фісун Ю.В., Крапко О.М. Маркетингова товарна політика: практикум. Київ: НАУ, 2022. 68 с.
3. Сенишин О. С., Кривешко О. В. Маркетинг: навч. посібник. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2020. 347 с.
4. Зоріна О.І., Сиволовська О.В. Маркетингова товарна політика: навч. посібник. Харків: УкрДУЗТ, 2015. 190 с.

УДК 334.722:502.131.1]-043.86

Міняйленко І.В., к.е.н., доцент,
Малофеев Р.В., Пивоваров В.О., магістранти
Національний університет «Полтавська
політехніка імені Юрія Кондратюка»

ПЕРСПЕКТИВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЦУКРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ У СПІВПРАЦІ З ЄС

Розвиток цукрової промисловості в Україні має значні перспективи, які можуть бути досягнуті за рахунок вирішення існуючих проблем та впровадження нових технологій у співпраці з ЄС (табл. 1).

Таблиця 1

Основні перспективи розвитку цукрової промисловості України у співпраці з ЄС

Перспектива	Характеристика
Впровадження інноваційних технологій	Автоматизація та цифровізація – впровадження автоматизованих систем управління виробництвом, що дозволяють підвищити ефективність та знизити витрати. Використання технологій Інтернету речей (ІоТ) для моніторингу та оптимізації процесів вирощування та переробки цукрових буряків.
	Біотехнології – використання сучасних біотехнологій для підвищення врожайності цукрових буряків, зниження використання хімічних добрив та пестицидів. Розробка генетично модифікованих сортів буряків, стійких до

	шкідників та хвороб.
Екологічна стійкість	Зменшення екологічного впливу – впровадження технологій для зменшення викидів парникових газів, очищення стічних вод та переробки відходів. Використання відновлювальних джерел енергії, таких як біогаз, для потреб виробництва.
	Органічне виробництво – перехід на органічне землеробство, що дозволить виробляти екологічно чистий цукор, який користується попитом на світових ринках. Це може стати додатковою конкурентною перевагою для українських виробників.
Диверсифікація продукції	Виробництво біопродуктів – розширення асортименту продукції за рахунок виробництва біоетанолу, біопластику та інших біопродуктів з цукрових буряків. Це дозволить зменшити залежність від коливань цін на цукор та знайти нові ринки збуту.
	Альтернативні підсолоджувачі – виробництво альтернативних підсолоджувачів, таких як стевія, всиліт, сукралоза та інші. Це дозволить задовольнити попит на низькокалорійні та природні підсолоджувачі.
Розширення експортних можливостей	Пошук нових ринків – аналіз та вихід на нові експортні ринки, зокрема в країни Азії, Африки та Близького Сходу. Укладення нових торговельних угод та участь у міжнародних виставках для просування українського цукру.
	Сертифікація та відповідність стандартам – отримання міжнародних сертифікатів якості та відповідність світовим стандартам. Це підвищить конкурентоспроможність українського цукру на світових ринках.
Інвестиції в інфраструктуру	Модернізація виробничих потужностей – інвестиції у модернізацію заводів, оновлення обладнання та впровадження енергоефективних технологій. Це дозволить знизити витрати на виробництво та підвищити якість продукції.
	Розвиток логістичної інфраструктури – покращення транспортної та логістичної інфраструктури для забезпечення ефективної доставки продукції на внутрішній та зовнішній ринки. Це включає будівництво нових та модернізацію існуючих складів, транспортних вузлів та шляхів.
Підтримка з боку держави	Стимулюючі програми та субсидії – впровадження державних програм підтримки цукрової промисловості, таких як субсидії на модернізацію обладнання, дослідження та розробки нових сортів буряків, зниження

	податкового навантаження.
	Законодавчі ініціативи – прийняття законодавчих актів, спрямованих на підтримку екологічно чистого виробництва, стимулювання експорту та залучення інвестицій у цукрову промисловість.
Підвищення кваліфікації працівників	Навчальні програми – організація навчальних програм та тренінгів для підвищення кваліфікації працівників. Співпраця з навчальними закладами для підготовки фахівців у галузі агрономії, технологій виробництва та менеджменту.
	Обмін досвідом – проведення семінарів, конференцій та обмін досвідом з міжнародними експертами та провідними виробниками цукру. Це дозволить впроваджувати передові технології та практики у виробництво.
Соціальна відповідальність	Покращення умов праці – інвестиції у покращення умов праці, забезпечення належного рівня оплати та соціального захисту працівників. Це підвищить мотивацію та продуктивність працівників, також знизить плинність кадрів.
	Розвиток місцевих громад – активна участь у розвитку місцевих громад, зокрема через підтримку соціальних проектів, інвестування в інфраструктуру та створення нових робочих місць. Це сприятиме стабільності та підвищенню якості життя в регіонах, де розташовані цукрові заводи.

Цукрова промисловість України стикається з низкою серйозних проблем, які потребують комплексного підходу для їх вирішення. Основні проблеми включають застарілу інфраструктуру та технології, високі енергетичні витрати, низьку рентабельність та конкурентоспроможність, екологічні виклики, погодження з ринком, соціальні проблеми та нестабільність у правовому середовищі. Кожна з цих проблем впливає на загальну ефективність галузі, її здатність забезпечувати стабільні доходи та підтримувати соціальну та економічну стабільність у регіонах. Проте, цукрова промисловість України має значний потенціал для розвитку. Загалом, для успішного розвитку цукрової промисловості в Україні необхідно впроваджувати комплексний підхід у співпраці з ЄС, що включає інновації, екологічну стійкість, диверсифікацію продукції, розширення експортних можливостей, інвестиції в інфраструктуру, підтримку з боку держави, соціальну відповідальність.